

Danskeren.

Tirsdags-Udgave.

„Danfæren“ udkommer hver Tirsdag og Fredag.

„Danfæren“ koster kun \$1.50 pr. Udgang.

Nr. 69.

Blair, Nebr., Tirsdag d. 30. August 1904.

13. Aarg.

Udelæggende Storm i Nærheden af Hutchinson, Minnesota.

Den rammer mange af de danske Sætlere.

St. Mortens Kirke stables.

Samme Aften, som den ødelæggende Tornado huserede i og omkring St. Paul og Minneapolis, er der gaaet en lignende Storm hen over McLeod Co., Minn. Vest. Gertsen har sendt os et Udskud af „Hutchinson Independent“, hvorefter følgende meddeles. Beretningen blæser over en Side i Hutchinson Bladet, saa vi vil gøre Udbrag og da særlig mebtage, hvad der angaar det danske Settlement.

Stormen eller Cyclonen gik hen over hele Countyet. Den var fra en til en og en halv og paa sine Steder to Mil bred. Den gjorde uuaadelig megen Stabe paa Farmejendom, særlig ogsaa ved at sprede Kornstakke.

Der fortælles om en Henry F. Otto, at Stormen ramte ham i sin fulde Røst, og der blev ikke en Smule tilbage paa hans Plads. Nogle spredte og forsaaede Husholdningsgenstande, som fandtes hist og her hen over Marken, var alt, der var tilbage af hans Hjem.

Paa M. C. Nelsens Plads ved Barker Lake tog den ligeledes alle Bygninger, og mange af Husholdningsgenstandene blæstes i Søen. Familien Mike Krueger, som drev Farmen, reddede sig i Kælveren.

Lidt længere omme paa Østfiden af Søen ligger Hans Knudsens Farm. Her tog Stormen Stalben og Udbygningerne. Den for ogsaa lide med Stuehuset, men lod det dog staa. Knudsen fandte en Hest, som han siden fandt i en anden Mand's „Herd“.

Saa naaede Stormen St. Mortens Kirke (Pladsen kaldes Heavens). Her blæstes Kirkestalden (stuehuset) væk, og der renses Tagpaan af Taarnet. Hos Nabsen til Kirken (saa ret vi forstaaer), Birkholz, blæste Udbygningerne ned.

En halv Mil i Sydøst er Hans Offens Plads. Her for Stormen fiemt med Huset, løstede det fra Grunden, drejede det delvis omkring og ødelagde den ene Vinge. Huset blev for øvrigt saa ramponeret, at det ikke er stort værd. Familien var i Kælveren, og da Huset løstede af Grunden, rullede der en stor Skampstien ned i Kælveren og ramte Mrs. Offen i Hagen, saa hun kom alvorlig til Stabe. Frygtende, at Huset skulde brafte sammen over dem, forlod Familien Kælveren og søgte Ly under Træerne; men der blev de snart drevet fra af Hagl, og de maatte da søge Ly i Resten af Kornstakke. Stald og andre Udbygninger blæste væk.

Lil Syd ligger Osgoods Plads, som nu ejes af M. C. Miller. Det var den skønneste Plads paa Eggen og havde fine Bygninger. Her blæstes Huset fuldstændig bort, og Indboet spredtes for de fire Veje. Alt, der er tilbage af den store „barn“, er Stengrunden og en Del af Hestestalden. Andre Udbygninger og Bindemøllen er komplet drag. Familien reddede sig i Kælveren.

Lidt Vest for Millers Plads blæste Niels A. Nilsens Stald bort, men Huset blev staaende. Efter længere Tid var Carl Remig. Her huserede Stormen i hans „arove“, ødelagde hans Stald og blæste andre Udbygninger væk, men Huset blev staaende. Der dræbtes 4 Heste. Kun Mrs. Remig og to Børn var hjemme, og

de søgte Beskyttelse i Kælveren. Hos Bent Jensen reves Taget af Stalden, ellers gjordes der ikke stor Stabe uden paa Kornstakke.

Lidt til Nordvest bor J. Geisters. Her blæstes alt væk uden en gammel „log house“, som Familien midlertidig boede i. Alle de øvrige Bygninger jævnedes med Jorden, og Stedet er et af de mest øde paa Stormens Vej. Fjere Køer fangedes under Draget, og een af dem dræbtes.

Lige i Vest for Geisters Plads bor Marius Andersen. Alle hans Bygninger blæste væk, saa intet blev tilbage. Han savner en Hest. Nord derfor igen bor Niels Benson. Hans Stald og Udbygninger blæste væk.

A. Thomsens store Stald klemtes sammen, og hans Køer begravedes under Draget. De sit dem dog alle ud levende. Andre Udbygninger blæste væk. Stuehuset blev staaende.

J. Jørgensens Stald blæste væk, og andre Udbygninger stables.

Lignende bliver Beretningen ved Halvdelen af dem, der ramtes af Stormen var vist (efter Ravnene at dømme) Danske. Der nævnes endnu Søren Andersen og C. Christensen. Deres Bygninger fejedes væk, og nogle Kreaturer dræbtes. Saa nævnes der flere, som vist ikke er Danske.

Der fortælles om en Chris Carstensen. Hvad der skete, er væsentlig en Gentagelse af, hvad der er fortalt om andre Pladser. Men det ejendommelige er Mandens og hans Kones Nedning. Da Stormen kom op, gik de „up stairs“ for at se efter Ting der. Der begyndte saa at falde Hagl, og de søgte at beskytte Vinduerne mod dem. De mærkede snart, at Huset gik, og det næste, de blev klog paa, var, at de saa paa Jorden mellem to Koffertier flere „rods“ fra Stedet, hvor Huset havde staaet. Ingen af dem havde faaet faa meget som en Stramme. Om Koffertierne havde beskyttet dem, kunde de ikke sige. Otteommers Brædder og 2x4' var førte af Vinden og drejede i Jorden med saadan Kraft, at de ikke kunde trækkes op.

En tysk lutherisk Kirke og flere Stuehuse blæste ned. Der er kun hørt om tre Mennesker, som er omkomne, Ravnene tyder paa, at ingen af dem er Danske. Adskillige blev saarede.

Saa snart Rygget om Stormens Sværinger naaede Hutchinson, dannede der sig Hjælpetropper, som drog ud paa Landet for at hjælpe de stabelte til Rette. Der er siden vist en glabelig Jæmsbetommenhed og Hjælpsomhed mod de stabelte fra Medborgere i By og paa Land.

Staden i McLeod Co. er anslaaet til en Kvart-Million Dollars.

De russiske Terrorister og Czaren

Lil „Lokal-Anzeiger“ meddeles — skriver „Dagbladet“ — fra særlig velunderrettet Wienerkilde, at Czaren efter at være vendt tilbage fra Plehoves Begrøvelse til sit Arbejds-værelse i Peterhof fandt et Dokument liggende paa sit Strivebord, et Manifest fra de russiske revolutionære, i hvilket de udsærlig motiverede Grundene til Plehoves Mord og samtlig erklærede, at Terroristpartiet vilde vedblive at udføre Aktions-taktenes Ordre og bortdybe alle Personer og fjerne alle Hindringer for det russiske Folks Befrielse fra Despotiet.

Czaren overgav Dokumentet til Justitsminister Muravieff og gav ham Ordre til selv at foretage Undersøgelsen angaaende Manifestets Indsmugling i Palæet.

J. Forbindelse hermed forlyder, at General von Hesse er bleven afstediget fra sit Embede som Palætommandant.

Utter voldsom Kamp i Nord.

Japanerne rykker frem over hele Linien imod Liao Yang.

De holder Hvil for Port Arthur.

Det er som saa ofte før, at Beretningerne fra Krigsteaterpladsen enten modtager hverandre eller i det mindste varierer, saa det er vanskeligt at blive klog paa Resultaterne. Det kan jo ogsaa nok være, at det avislæsende Publikum er alt for grødt paa at se Resultater. Vi skal nu give det, som de foreligger i Meldinger derinde fra.

J. Lørdags Morges hed det, at Port Arthur ikke kunde indtages direkte med Storm, men der maatte tantes paa en længere Belejring. Og saa, da Aftenbladene kom, hed det, at Fæstningen allerede var saa godt som indtaget, men Kampen var ikke endt. Maaske begge Beretninger kan bringes til at samflemme. Det hedder i et Telegram fra London under 27. ds.: „Vi („Evening Standard“) har god Grund til at tro fra privat Meddelelse, at Japanerne har vundet Indgang i Port Arthur, og at Fæstningen følger efter i saa godt som (virtuelt) falden. Japanerne er imidlertid forsigtige med at sige noget offentlig, før Kampen er overtaet.“

Indgangen opnaaedes ved Etschuan Forterne. Japanerne befattede Beijutshan Parabegrund indenfor Forterne den 24. ved Daggren, og fra dette Punkt strammede de ned med uafbrudt Jib gennem hele Dagen. Deres Tab var stort, men deres Mod var uafvækket indtil Enden.

Det forstaaes dog almindeligt, at Japanerne er udeafte efter Kampen og holder Hvil. Om den russiske Garnison ligger der, at den har tabt 15,000 eller Halvdelen af sin styrke. At somme efter Kort, som flere Blade meddele, kan der gerne være et Stykke til Enden endnu, da der er Forter rundt om og bagved Port Arthur. Men fort eller langt — saa synes Maalet at være lige sikert. Hvor meget Beretningerne end har varieret, saa har Japanerne kæmpet sig stedse nærmere frem imod Maalet — Port Arthurs Indtagelse. Derom er der ingen Tvivl. Og at de ikke er langt fra Maalet, derom er alle ogsaa enige.

Stilheden længere Nord paa i Manchuriet, omkring Liao Yang, er i de sidste Dage bleven afstøt af den voldsomme Kamp. Allerede i Lørdags meldtes, at Japanerne havde indtaget Højene Sydøst for Liandianfan og forstaaede sig der. Ravnene paa Smaastederne i Omegnen af Liao Yang gives forfærligt. Det hedder saaledes i et Telegram fra Liao Yang af 28. Aug., at Russerne har trukket sig tilbage fra Liandianfan, hvilket synes at skulle være samme Plads som Liandianfan. I hvert Fald er det ind imellem Haideng og Liao Yang. Kampen begyndte der om Morgenen den 26. Aug., og den 27. traf Russerne sig tilbage. Som sædvanlig meldes det ogsaa her, at de trak sig tilbage i god Orden. Da Japanerne var kommet over Høden Taitse, som løber gennem Sletten mellem Haideng og Liandianfan, brændte de Broen af.

Om Russernes Tab i dette Slag lyder Beretningerne noget forfærligt, fra 1500 til omkring 1700 Mand. Efter et London-Telegram, som „Den daglige Standina“ meddele, skal Kampen have raset i 4 Dage Sydøst for Liao Yang, og Japanerne skal der have vundet det største

Slag siden Kampen ved Sedan i den fransk-tyske Krig. Generalerne Kuroki og Otu har slaaet Kuropatkin langs hele hans søndre og østre Front. Den officielle russiske Kundgørelse siger, at Kuroki „drev Russerne tilbage langs hele Linien og bragte deres Artilleri fuldstændig til Tavshed.“

Der har været et Rygte i Dmsb, at Gen. Kuropi har overtaet Baanen Syd for Mutden og saaledes afbrudt Kuropatkins Forbindelse med St. Petersborg, men det er ikke bekræftet.

Et Telegram fra General Sakharov medgiver, at Russerne ogsaa er drevet fra Anping og Tiegow Est for Liao Yang efter en meget haardnakket Kamp.

Spændingen er meget stærk i St. Petersborg angaaende Situationen ved Liao Yang. Maaske et afgørende Slag allerede er i Gang, man ved det ikke. Udfigterne er, at der snart vil høres om store Ting derfra, om ikke Operationerne forhindres ved Regn.

Arkeologisk Fund.

Vigtigt Bidrag til Montænas Historie.

Paa sin sidste Orientreise har den betændte tyske Arkeolog og Beskyttelsesmand Ernst Lohmann gjort et Par arkeologiske Fund af særlig fremragende Betydning.

Pastor Lohmann, der selv er en dygtig Arkeolog og Beskyttelsesmand i „det tyske Selskab for videnskabelig Udforskning af Anatolien“, har i Mar berejst Nordafrika, Nordmesopotamien, Armenien og Australien.

Et Steds i Syrien blev der tilbudt ham Køb af en Sølvmonet, hvis ganske enestaaende Værdi Pastor Lohmanns søede Hje straks erkendte.

Denne Monet, der bestaar af massiv Sølv og er udmaeret bearet, bærer en udelagtigt aramaisk Indskrift fra ca. 800 f. Kr. Indskriften lyder paa Panammu Bar Rebus, der var Konge i det fra Orientkomiteens Udgravninger betændte Rige Schamol.

Moneten, der vejer ca. 400 Gram, afgiver Bevis for, at der allerede paa det nævnte Tidspunkt har eksisteret en babylonisk Sølvmine.

Tidligere ansaa man Lyberne for Montænas Opfindere — Krosus eller dennes Forgænger Alyattes skulde have været Fader til Zveem. — Det nye Fund rykker altsaa Montænas Opfindelse 200 Aar tilbage i Tid.

Og det er altsaa ikke Lyberne, men de femtitalle Arameer, der — efter hvad man foreløbig kan vide — har været de første Montæprægere. Sandsynligvis har disse saa endda lært Kunsten af Babilonere og Assyrere.

Foruden dette vigtige Fund har Pastor Lohmann gjort andre interessante Opdagelser.

Han har saaledes fundet talrige nye hettitiske Relieffer — samt en femlinjet, velskrevet Kongeindskrift i hettitisk Hieroglyf i Marash.

Agenter søstes.

Lokale Agenter i alle danske Settlementer, ogsaa rejsende Agenter, søstes for Dansk Luth. Publ. Hous. Gode Betingelser gives. Der behøves ingen Kapital til at begynde med. Kun paalidelige og dygtige Agenter søstes, uden gode anbefalinger nøtter det ikke at melde sig.

De, som kunde ønske at arbejde for Udbrødslen af gode kristelige Bøger og fund Læsning, behøves at skrive til Dansk Luth. Publ. Hous. Blair, Neb.

Slagterstrifen sin Ende nær?

Slagterunionen er træt af det og vil gøre alt for at ende Strifen.

Major Harrison's Forsøg paa at ende Slagter- eller Stockpudstrifen, ved vi, ledte ikke til noget, og det saa ud til, at Aldermanens Forsøg paa det samme skulde blive lige saa frugtesløst, idet Pacterne bestandig paastaar, at Strifen er endt, og deres Forretninger gaar paa sine Steder med fuld Kraft og andre Steder med mere end halv Kraft.

Yde desto mindre mener Striflederne, at Strifen ikke er endt, men at den snart vil blive det.

Etsekutivkomiteen for „Amalgamated Meat Cutters and Butchers Workmen“ er talst sammen i Chicago, og der skal gøres et sidste Forsøg paa at faa Strifen endt. Mr. Donnelly sætter sit Haab til Aldermankomiteen og det Tilbud, som Etsekutivkomiteen er villig til at gøre Pacterne. „Jeg tror ikke“, sagde Donnelly, „at den hele Komite kan formaar Pacterne til at underhandle med os, men at en Subkomite kan.“ De synes at mene, at om de først kunde faa et Møde med Pacterne, saa skulde det not resultere i Fred. Striften er villig til at lade hele Mellemværet afgøre ved Valg.

Strifterne begynder for alvor at lide Ned. Unionen har oprettet flere Stationer i Chicago, hvor der udbetales Mad. Paa en saadan Station paa N. 46. og Grosz Sts. blev der i Fredags udbetalt 4000 Kurve Madvarer. Det kan ikke blive ved, og Vinstenen nærmer sig. Disse Omstændigheder tvinger Strifterne til at prøve paa at slutte Fred paa bedst mulige Bistaar.

Donnelly synes dog ikke helt forsknt endnu. Vil Pacterne absolut ikke forhandle med Strifterne, saa truer han med, at deres etsekutive Komite vil møde Bgraadet og for-dre, at de umoraliske og sanitære Forhold, som for Tiden findes i Stockpudshæderne bliver grundigt underjagte. De samler Beviser at forelægge Bgraadet for at verificere deres Paastande.

Et Omahablad indeholder i Gaar følgende Udtalelser om Forholdene der:

Søndagen forløb i Syd Omaha, som hver Mand ventede, at det skulde blive Strifens sidste Dag.

J. Unionens Hovedkvarter tilbragte som sædvanligt en hel Del Dagen. Leberne, Arbejderne og „the pickets“, som har gjort Strifterne for Tjeneste i Løbet af de to Maanedes, sad omkring og spillede Kort og tog sig det let, alle syntes næsten sikre paa, at Strifen var sin Ende nær.

Just hoordan den vilde ende, syntes ingen at have nogen rigtig Mening om. Nogle mente, at Pacterne slet ikke vilde forhandle med dem, andre derimod, at deres gamle Arbejdshefter dog vist vilde give noget efter.

J. Pactinghusene gik alt roligt. Ingen syntes at tænke paa Opsland. Dre paa Q Gade mødtes Forenings- og Jfte-Foreningsmand og baade talte sammen og drak sommen og var ved godt Humør. Begge Parter syntes at være forvisede om, at Strifen i Løbet af et Par Dage vilde gaa over i Historien.

Der var nogle, som misbilligede, at Præsident Donnelly kaldte dem paa Strife anden Gang, men Hestallet holdt med ham og mente, at han havde gjort det eneste, der var at gøre under Omstændighederne. En af de mere fremragende erklærede:

„Vi har fuld Tiltro til vore Lederes Ertlighed og Dygtighed. Vi tror, at Præsident Donnelly har været drevet af de bedste Motiver i alt, hvad han har gjort og gør, og vi tror, han vil gøre sit bedste i den forrestaaende Krise. Mr. Bail har ogsaa vor Tillid, og naar han møder Mr. Donnelly og de andre Medlemmer af Etsekutivkomiteen, saa vil de gøre det bedste de kan for os. Hvad det vil blive, ved vi naturligvis ikke.“

Endnu Mandag Aften leber Striften i Omaha i Haabet, men de har ingen Melding faaet fra Chicago om Udfaldet.

Den saakaldte Andree-Flaite.

Lil Aftenbladene i Kristiania telegrafes fra Tromsø, skriver „Ar. Dgbl.“ den 17. Aug., at Jshavs-skipperen Kraemer nu er indkommen dertil. Han meddele, at den fundne Flaiteflaite skriver sig fra Katholik-Ekspeditionen, og at han meget godt har forstaaet dette.

En Skipper ved Navn Knudsen, der har udbredt Rygget om, at det skulde være en af Ovingerens Udrøde udtastet Flaite, har selv læst Seblen om Bord hos Kraemer, men har ikke desto mindre læst denne Historie, hvilket Kraemer ikke noksom kan beklage.

Dyskland og det islandiske Kæbel.

Planen om at faa oprettet telegrafisk Forbindelse med Island og Færøerne — over Hebriderne — har vakt Opmærksomhed i Tyskland.

Blandt andre har Bestyreren for det meteorologiske Institut i Hamborg, Dr. Hening i „Hamborg Nachrichten“ skrevet et varmt Indlæg for, at Tyskland med alle Midler bør støtte og fremme Planen. Dr. Hening er nu vis paa, at et Kæbel fra Island vil faa stor Betydning for Vejrberetningerne. De fleste Vejrhorme gaar nemlig over Island og vil derfor — ved Hjælp af Telegrafisen — kunne anmeldes to-tre Dage før deres Antkomst til det europæiske Fastland. „Et Kæbel fra Island vilde ved sin store Betydning for praktiske Vejrforudsigelser vise sig saa lykkeliggende, som paa andre for Handel, Stibsfart og Folkevelvære“, skriver Dr. Hening — og det er derfor hans Haab, at Tyskland denne Gang skal svare imødekommende, hvis der fra Danmark skulde ske Hønsendelse om det Hjalp til Sagens Gennemførelse.

Kaplejlads i Luften.

George C. Tomlinson af Syracuse, N. Y., og Professor Carl Meyers af Frankfurt, N. Y., begyndte Kl. 5 Eftermiddag den 27. ds. deres Kaplejlads i Ballon fra St. Louis til Washington, D. C. J. Stedet for at blive fort i østlig Retning mod Maalet, drev en stærk Brise dem Vest paa. Meyers Ballon faldt sammen sent samme Aften, idet den befandt sig over St. Charles, Mo. Meyers var udtadt. Tomlinsons Ballon passerede St. Charles uden noget Uheld.

Naverbande nappet.

La Crosse, Wis., 27. Aug. — Røbet med Winchester Rifler fangede en Del af La Crosse Politibetjente sels Mand, som man tror er Bankrøver. De havde slaaet Vej ved Wisconsin Rivers Bred. Man fandt hos dem forfærlige Slags Væretøj, som Indbrudsklybe bruger. De gav deres Navne som: Joseph Shelton, James Smooth, William Murphy, John Morgan, Fred Kingsley og Frank King.